

השי"ת

בעזרת

סדר

תיקון חצות

מסודר באופן נאה השווה לכל נפש

עם הליכות והנהגות

ועניני מעלת וסגולת תיקון חצות

יוצא לאור ע"י כולל חצות ביתר עילית

בין המצרים תשע"ז

כולל חצות
KOLLEL CHATZOS
— ארץ ישראל —

הלכות ומנהגי תיקון חצות

א. ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש (שולחן ערוך אורח חיים סי' א ס"ג). והמקובלים האריכו מאוד בגודל מעלת קימת חצות כי רבה היא וכבר נדפס בסידורים סדר ההנהגה ע"פ כתבי האר"י ז"ל. וצריך ביחוד להזהר מאוד מאוד משיחת חולין בניערם בלילה (משנה ברורה שם):

ב. עת רצון של חצות הלילה הוא תמיד שש שעות אחר צאת הכוכבים (כ"כ המג"א בשם הזוהר ומחצית השקל (ס"א סק"ד) ושערי ציון וסידורי האריז"ל חת"ס ועוד) וכן כתב רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן קמ"ט). וי"א שהוא בחצי הלילה דהיינו ל"ב שעות אחר חצות היום (רש"ש שו"ע הרב):

ט. בלילות בין המצרים יש להרבות ולהוסיף בבכיה ונהי וקינה (שער הכוונות):

י. ביום שקשה לו לקום בחצי הלילה יזהר לקום עכ"פ קודם עלות השחר (ליקוטי הלכות):

יא. אמירת תיקון חצות עדיף מלימוד התורה, ולא יחוש לעסוק בתורה באותה שעה אלא יאמר תיקון חצות ואח"כ ילמוד (שער הכוונות):

חצות היא מסגל

כמו פדיון, כי הוא

המתקת הדינים.

ליקוטי מוהר"ן קמ"ט

ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה

מכאן למדנו, שכל אדם שעוסק בתורה בלילה,

וקם בחצות הלילה, בשעה שפנסת ישראל

מתעוררת להתקין בית למלך, זה משתתף עמה,

וזה נקרא מבית המלך, ונותנים לו כל יום פננסו

בפרוזה. זהו שכתוב ותתן טרף לביתה וחק

לנערתי. מי זה ביתה כל אותם שמשתתפים

עמה בלילה נקראים ביתה, בני ביתה.

זוהר אמור צ.

על ידי חצות

נמשך שפע ופרנסה.

ליקוטי הלכות רבית ה

יב. ע"פ הזוהר מי שקם בחצות לא יאכל ולא ישתה כלל, ואם הוא חלוש וצריך לאכול ולשתות כדי לחזק עצמו מותר לאכול ולשתות עד חצי שעה קודם עלות השחר (סידור ר' שבת). ואז מותר רק לשתות או אכילה מועטת עד עלות השחר, וי"א שאם לא ישן בשעת חצות מותר לו לאכול ולשתות אחר חצות (שדי חמד). וי"א שמוותר אם היה נייעור כל הלילה (פרי מגדים משנ"ב):

יג. מי שישן שינת קבע וקם, מברך ברכות התורה. ואחר חצות הלילה יוכל לברך ברכות השחר וי"א גם ענט"ו ואלקי נשמה (שו"ע סי' מז).

יד. אחר חצי הלילה יעסוק בתורה שבעל פה (א"ר ועי' ליקוטי מוהר"ן תורה ג).

ושיעור משניות קודם לכל (באר היטב בשם האריז"ל ועוד). ועת ההוא מסוגל מאד ללימוד הזוהר וחכמת האמת (אור צדיקים

ומשנ"ב, ועי' ביאור הליקוטים סוף סי' ג). אבל מקרא אין ללמוד בלילה אפי' אחר חצות

(חיד"א). וי"א שאינו איסור אלא לכתחילה יזהר (שעה"צ). וי"א שאחר חצות מותר

ללמוד מקרא (כ"מ באור צדיקים ועוד). ולענין תהלים מקילין יותר, ובפרט דרך

תחנונים או על חולה או בזמני תשובה: טו. בבין המצרים מנהג טוב וכשר לבעל נפש שישב באבילות אחר חצי היום ויבכה על חורבן ביהמ"ק (שער הכוונות מ"א). וטוב לומר אז

תיקון רחל (חיד"א). וי"א גם תיקון לאה. וכל זה בימי החול אבל לא בר"ח וער"ש (פמ"ג בה"ל):

טז. מי שער בחצות גם אם עדיין לא ישן, יתאבל על החורבן ויאמר מעט או הרבה מהתיקון ובלבד שיכוון לבו לשמים, אבל רביז"ל אמר שעיקר עבודת חצות היא הקימה ושבירת השינה (כוכבי אור):

הרה"צ ר' שמואל שפירא זצ"ל היה קם בחצות מידי לילה ויוצא מביתו ומקיף את חבריו לעבודת ה' וללמוד תורה בצוותא הדא. והיה תמיד אומר "חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך - חבר אני לכל אשר יראוך" דוד המלך סמך הפסוקים לרמז שאי אפשר לקיים העצה של חצות רק ע"י חבר אני ע"י חבורה דייקא:

כל כך היה רגיל הרה"צ ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל בכל יום לקום בחצות [יותר משבעים שנה לא חסר לילה אחד], עד שגופו התרגל מאליו לקום וראו את זאת שבבילוי קודם שנפטר, כשכבר היה ללא הכרה וכשהגיעה שעת חצות הלילה ראו איך שבהתאמצות מנסה להוריד רגלו מהמטה, וכשהחזירו האנשים העומדים שם את רגלו למטה, חזר שוב הדבר הרבה פעמים, כרוצה לרדת מן המטה כמנהגו הקדוש עשרות שנים:

סיפר רלו"י שהיו חסידי ברסלב באומן כל כך בעלי רגש. שהיו יכולים לקום בחצות הלילה ולומר תיקון חצות בציון רבינו הקדוש באומן, ואח"כ תהילים והתבודדות עד שעת התפילה ולחזור לקלוזי ולהתפלל כמה שעות, ואחר התפילה לחזור לציון ולשחות שם בתורה ותפילה עוד שעות נוספות עד שעת התפילה המנחה, וכל זה מתוך התעוררות והתלהבות בכל לב, וכל זה אף בלילות החורף הקשות, ואע"פ שהיה להם עניית ודחוקת גדולה.

רלו"י היה אומר: כמה עושר אפשר לרכוש בכל לילה ולילה רכוש גדול ועצום מצפה לנו אם נדע לנצל את הלילות כראוי, כל לילה הוא רכוש יקר בפני עצמו בפרט הלילות הארוכים של החורף, שאפשר להרבות לבקש ולהתחנן על נפשנו. כמה אפשר ללמוד ולרכוש דעת ה' בכל לילה מלילות החורף ללא שיעור. די גאלדינע נעכט, לילות הזהב, כך היה מכנה הרב הקדוש ר' פנחס מקוריץ את לילות החורף.

סדר תיקון חצות

❁ תיקון רחל ❁

ישים אפר מקלה על ראשו במקום הנחת תפילין ויאמר לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר ויעמוד ויאמר:

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו. ואתה צדיק
על כל הבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא
כל הנסתרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רוי עולם. ותעלמות
סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן ובחן כליות ולב. אין דבר
נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך:

ובכן יהי רצון מלפניך אדני אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו
על כל חטאתינו. ותסלח לנו על כל עונותינו. ותמחל לנו על כל
פשעינו:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבוא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
מתחנתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך אדני
אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל
אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמונו. בגדנו. גזלנו. הרבנו דפי. העוינו. והרשענו.
זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. בזבנו. לצנו.
מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו
ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

ישב על הארץ כאבל ויאמר:

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו בנרותינו: כי שם
שאלנו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר אדני על
אדמת נכר: אם אשפחך ירושלים תשפח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אופרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: זכר אדני לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו
עד היסוד בה: בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שנמלת לנו: אשרי שיאחו ונפץ
את עלליך אל הסלע:

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים: נתנו את נבלת
עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ: שפכו דמים סביבות ירושלים ואין קובר: היינו
חרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו: עד מה אדני תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: שפך חמתך אל
הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: אל תזכר לנו
עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על
חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: תבוא
לפניך אנקת אסיר בגדל זרועך הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך
אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

זכר אדני מה היתה לנו הביטה וראה את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזרים פתינו לנכרים: יתומים היינו
ואין אב אמתינו פאלמנות: מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: על צוארנו גרדפנו יגענו ולא
הונח לנו: מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו: עבדים
משלו בנו פרק אין מידם: בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עזרנו פתנור נכמרו מפני זלעפות
רעב: נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחון נשאו
ונערים בעץ כשלו: זקנים משער שבתו בחורים מגנינתם: שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו:

נפלה עטרת ראשנו אזי נא לנו כי חטאנו: על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו: אתה אדני לעולם תשב כסאך לדר ודור: למה לנצח תשפחנו תעזבנו לארך ימים: השיבנו אדני אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד: השיבנו אדני אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירונו אתה אדני אבינו גאלנו מעולם שמך: למה תתענו אדני מדרךך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך: ועתה אדני אבינו אתה, אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו: אל תקצף אדני עד מאד ואל לעד תזכר עון, הן הבט נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר, ציון מדבר היתה, ירושלים שממה: בית קדשנו ותפארתנו, אשר הללונך אבותינו, היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה: העל אלה תתאפק אדני, תחשה ותעננו עד מאד:

המאס מאסת את יהודה, אם בציון געלה נפשך, מדוע הביתנו ואין לנו מרפא, קוה לשלום ואין טוב, ולעת מרפא והנה בעתה: ידענו אדני רשענו, עון אבותינו, כי חטאנו לך: אל תנאץ למען שמך, אל תנבל כפא כבודך, זכר, אל תפר בריתך אתנו: כה אמר אדני קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרוזים, רחל מבכה על בניה, מאנה להנחם על בניה כי איננו: אדני ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו, ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק: על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי, היו בני שוממים כי גבר אויב: הן אראלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבפיון:

קינה ראשונה חיברה ה"ר משה אלשיך זצ"ל

עונותיכם הטו אלה וחטאתיכם. הגליתי אתכם ליסרה אתכם. ויתעבר אדני בי למענכם. וישלחני אלהים לפניכם:

בבית ישראל ראיתי שערוריה. אין איש שם על לב שלמה אהיה בעוטיה. בקיר נטוי וכנדר הדהויה. המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה:

ידענו אדני רשענו, ועון אבותינו. הננו אתאנו, לך אדני אלהינו. שוב למען עבדיך, וסלחת לעוננו. תשוב תרחמנו, ותכבש עונותינו:

ויאמר אדני אהבתי אתכם. כל ישעי וכל חפצי אשוב לרחמכם. שובו אלי ואשובה אליכם. אנכי אנכי הוא מנחמכם:

אמרו לבת ציון כה אמר אדוניך. תחת היוותך עזובה יבעלונך בנך. וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך יאלהיך. והיית עטרת תפארת ביד אדני, וצניף מלוכה בכף אלהיך:

הקבצו ושמעו בני יעקב בלכם. קרעו לבבכם ואל בגדיכם. כי בפשעיכם שלחה אמכם. ותנו כבוד לאדני אלהיכם:

מי האיש החפץ חיים וחד אכל יטעם לו. אוהב ימים לראות טוב ולבקר בהיכלו. והאלהים יראה לו לשפן באהלו מבלי לו. אשר לא עמל בו ולא גדלו:

אנה הלך דודך תרקיע עמו לשחקים. אנכי חטאתי והוא אסור בזקים ועל זאת ספרו והילילו באו ולינו בשקים. ברחובות ובשוקים:

שכינה מה אומרת קלני מראשי. הגדלה והגבורה והתפארת עברו ראשי. והנצח וההוד אין דורש לנפשי. ותזנח משלום נפשי:

על זאת אספדה ואילילה. אסלדה בחילה. קולי בחולה. מעי מעי אוחילה. למענכם שלחתי בבלה. ואני בתוך הגולה:

קינה זו חברה החכם השלם מורי ורבי איש האלקי מוהר"ר חיים הכהן מן ארם צובה זלה"ה. ושמו חתום בראשי הבתים:

קול בְּרִמָּה נִשְׁמָע בִּילָלָה. קול נְהוּ מִצִּיּוֹן הַמְהַלְלָה:
קול ברמה:
חֲשַׁבְתִּי יָמִים הָיִיתִי גְבֻרָת. בִּיד אֲדַנִּי עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת.
וְעַתָּה אֲנִי שְׁחַרְחֶרֶת. טָבַעְתִּי כַּבּוֹר בִּינוֹן מִצּוּלָה: קול:
יְחִידָה רַעֲיָה אֲזִי הָיִיתִי. וּכְבוֹד עֲלִיּוֹן אֲנִי נִקְרָאתִי.
וְעַתָּה לְתַחֲתִיּוֹת יִרְדֹּתִי. וְדוּדֵי וְרַעֲי לְרוֹם עָלָה: קול:
יַחַד יוֹדְעֵי בְּתוֹלוֹתַי וְרַעֲיוֹתַי. כְּבוֹ נָא עִמִּי כִּי רַבּוֹת
אֲנַחְתִּי. אִין נוֹטָה עוֹד אֶהְלִי וּמְקוֹם יְרִיעוֹתַי. כִּי דוּדֵי
מִנִּי נָסַע וְנִגְלָה: קול:
מִמְרוֹם הַשְּׁלֹבֶתִי בָּרַב מִגְּנָה. שְׁלַח אִשׁ בְּעַצְמוֹתַי
וַיְרַדְנָה. וַיִּצְאֵתִי בְּגוֹלָה בְּדָד כְּאֶלְמָנָה. הִגְלָה יְהוּדָה
הַגְּלַת שְׁלוֹמִים כְּלָה: קול:

הָיִיתִי כְּכֹלָה בְּתוֹךְ אֶפְרָיִם. וְעַנְנֵי יוֹמָם עַל מְבוֹן הַר
צִיּוֹן. הַשְּׁלֹבֶתִי לַחֲוִץ כְּעַנֵּי וְאֶבְיֹון. בְּגִדֵי לֶקַח צָר וְאֲנִי
אֶמְלָלָה: קול:
כִּתְנֵי וְזִקְנֵי טָבַחוּ אוֹיְבֵי. מִחֲזִיקִים בְּכָרִיתִי זָרַע אוֹהֲבֵי.
בְּנֵי הַיְקָרִים וּבַחֲזוּרֵי. הִלְכוּ בְּשָׁבִי וְעוֹלָלִי בְּגוֹלָה: קול:
הֵן כָּל אֱלֹהִים אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. אֶמְלָאָה הַחֲרָבָה וְאֶל
עַמִּים אָרִים רֵאשִׁי. וְאוֹיְבֵי אָמַר לֹא תִקְרָאֵי עוֹד
אִישִׁי. כִּי נִפְלַתִי לִפְנֵי בְנֵי עוֹלָה: קול:
נָא אָב הַרְחֵמֵן תִּשׁוּב לְצִיּוֹן. עֵינַי כְּעֵינַי נִרְאָה כְּבָנִין
אֶפְרָיִם. וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֲלִיּוֹן. וְאֵל גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ
צְחָלָה: וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֲלִיּוֹן. וְאֵל גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צְחָלָה:

קינה זו הובאה מירושלים תוב"ב. בניגון שומרון קול תתן:

עַד מָתִי אֲדַנִּי בְיוֹם זֶה לְעַמְתֶּךָ. בְּמַר תִּילַל עֲדַתְךָ. עַל
בֵּית תְּפִלְתֶּךָ אֲשֶׁר שָׂרְפוּ צָרֶיךָ. וְהִרְגוּ בְנֵי בְרִיתְךָ.
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ:
עַד מָתִי אֲדַנִּי תִשְׁפַּח שְׁאוֹן קַמִּיךָ. וְשׁוֹמְמוֹת הַיִּכְלָךְ
וְנִפְּוֹצוֹת לְאֶמְךָ. הִלְחִיצִים עָלֶיךָ. הַחֲרוּגִים עַל שְׁמֶךָ:
עַד מָתִי עֲשַׁנְתָּ בַתְּפִלַּת עַמְךָ. אֲשֶׁר יִהְיֶה לְפָנֶיךָ עַל חֲרָבֵן
בֵּיתְךָ. אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ:
עַד מָתִי אֲדַנִּי אֲשַׁכְּבָה בֵּין שַׁפְתִּים. וּבֵין תַּנּוּר וּכִירִים.
יָכְהוּ לִי עֵינַיִם. לוֹהֲטִים לִי יִשְׁאַפוּ עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים:

עַד מָתִי אֲשַׁתּוּמָם עַל חֲרָבֵן פְּעַמִּים. עַד מָתִי לֹא תִרְחַם
אֶת יְרוּשָׁלַיִם:
עַד מָתִי יִהְיֶה בְּצַר שְׁאֵרִית צֶאֱן מְרַעֲיֶתְךָ. אֱלֹהִים בָּאוּ
גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ:
עַד מָתִי אֲדַנִּי עַבּוֹ"ם יַעֲלוּ. אֲשֶׁר אָכַל אֶת יַעֲקֹב וּבְכַל עֵת
יְבוּזוּ. אֲנִי אֲדַרְשׁ אֶת שְׁלוֹמָם וְהֵם יִמְרְטוּ וַיִּגְזוּ. בְּחֲרָפָה
הִבּוּ לַחֲיֵי וּבְשַׁפְתֵי שׁוֹא נְלוּזוּ.
עַד מָתִי אֲדַנִּי רִשְׁעִים יַעֲלוּ. עַד אֵן יַעֲזֶק בְּשָׁבִי (פְלוֹנֵי בֵן
פְלוֹנִית) אֶמְתֶּךָ. אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ:

קינה זו ר"ת שלח שם אדני":

בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְשִׁית. הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת: בְּהִיכָלְךָ:

אֵיכָה נִחְרַב הָאוּלָם. וְנִהְרַם יְסוּד הָעוֹלָם. וְחָלוּ בּוֹכָבִים
וְהָלָם. וּבָא אֲשֶׁר לֹא הַבַּיִת: בְּהִיכָלְךָ:
הִירַת קֹדֶשׁ אֲשֶׁר בְּנִיתָ. לְהַנְחִיל לְעַם זֹו קִנִּיתָ. אוֹי כִּי
הָאוֹיְבִים צִוִּיתָ. יְבָאוּ וּפְנּוּ אֶת הַבַּיִת: בְּהִיכָלְךָ:

נִחְשְׁכוּ כָּל מְאוֹרֵיָה. סָגְרוּ כָּל שַׁעֲרֵיָה. עַד כִּי אָמְרוּ כָּל
רוֹאֵיָה. כְּנִגַּע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת: בְּהִיכָלְךָ:
אֲדַנִּי שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וַחֲמַתְךָ. וְזָכַר דְּבַר גְּבוּאַתְךָ.
לְבִשָׂר נָא לְעַדְתְּךָ. גְּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת: לְבִשָׂר נָא:

קינה זו מובאת בספר "מורה באצבע" סימן ב' להרחיב"א ז"ל:

אוֹי לִי עַל גְּלוֹת הַשְּׁכִינָה. אוֹי לִי עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אוֹי לִי עַל שְׁרַפַּת הַתּוֹרָה. אוֹי לִי עַל הַרְיִגַת הַצַּדִּיקִים. אוֹי לִי עַל
חֲלוּל שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְתוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה. אוֹי לִי כִּי גְבַר אוֹיֵב. אוֹי לִי עַל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁבַטְלוֹ. אוֹי לִי עַל צַעַר כָּל
הָעוֹלָמוֹת. אוֹי לִי עַל צַעַר הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשׁוֹת. אוֹי לִי עַל צַעַר הַנְּבִיאִים וְהַחֲסִידִים וְהַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר
בְּגִ'ע. אוֹי לִי עַל צַעַר שֶׁל מְשִׁיחַ. עוֹנֹתֵינוּ הַטּוֹ אֱלֹהִים וּפְשָׁעֵינוּ הָאֲרִיכוּ קִצְנוּ וַחֲסִאתֵינוּ מִנְעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ. אוֹי לָהֶם לְפָנִים
שְׁגָלוּ מֵעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם זֶה כְּמָה אוֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים וְרַעִים. וְכָל דּוֹר שְׁלֹא נִבְנָה בִּיהִמָּק בְּמִיּוֹ כְּאֵילוֹ נִחְרַב בְּמִיּוֹ:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ רַמָּה. וְלִזְעוּמָה קָרָא נַחְמָה. וַיֹּאמֶר
לְעַם דָּלָה וְעֲגוּמָה. עֲנִיָּה סַעְרָה רַחֲמָה:

עוֹרָה נָא חֲשׂוֹף זְרוּעֶךָ. וַיִּגְלָה קִיץ יִשְׁעֶךָ. וַיֹּאמֶר
לְשֵׁה נְאֻלְמָה. עֲנִיָּה סַעְרָה רַחֲמָה:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ הָאֵל. וּפְדָה בְּרַחֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל.
וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל הַשּׁוֹאֵל. וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ עֲלִיּוֹן. וּבְנֵה בְּרַחֲמֶיךָ אֶת צִיּוֹן.
וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל וְאַבְיּוֹן. בִּי נַחֵם אֲדֹנָי צִיּוֹן:

בְּדַכְתִּיב: בִּי נַחֵם אֲדֹנָי צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרַבְתִּיָּה וַיִּשָּׁם
מִדְּבָרָהּ כַּעֲדוֹן וְעַרְבַתָּהּ כַּגֵּן אֲדֹנָי שְׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה
וַיִּצְאָה בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה:

אחר כך תתעורר לקום ותאמר פסוקים אלו:

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם, הַתְּפַתְחִי מוֹסְרֵי צוֹאֲרֶךְ שְׁבִיָּה בַת צִיּוֹן: עַל חוֹמֹתֶיךָ
יְרוּשָׁלַיִם הַפְּקַדְתִּי שְׁמָרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יִחַשׂוּ הַמּוֹפְרִים אֶת אֲדֹנָי אֵל
דָּמִי לָכֶם: וְאֵל תִּתְּנֵנוּ דָּמִי לוֹ עַד יִבּוֹנֵן וְעַד יִשִּׂים אֶת יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בְּאַרְצָ: נִשְׁבַּע אֲדֹנָי
בִּימִינוּ וּבְזִרוּעַ עִזּוֹ אִם אֶתֵּן אֶת דְּגַנְךָ עוֹד מֵאַכָּל לְאִי־בֵיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי נֶכֶד תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר
יִנְעַתּוּ בּוֹ: כִּי מֵאַסְפִּיּוֹ יֹאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת אֲדֹנָי וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּחֲוּ בְּחִצְרוֹת קִדְשֵׁי:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשָׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאָה שִׁמְמַתִּינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צַדִּיקֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפְּלִיִּים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ חֲרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִלַּחְהָ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל תֵּאֲחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי עַתָּה לַחֲנֹנָה כִּי
בָּא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת עַפְרָהּ יַחֲנֵנוּ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם אֲדֹנָי, נִרְחֵם יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּם:

עד כאן תיקון רחל:

אשרי חלקו של מי שמתעורר באותו זמן ועוסק בתורה, וכל מי שעומד
באותו זמן ועוסק בתורה, נקרא חברו של הקדוש ברוך הוא ויבנסת ישראל.

ולא עוד, אלא שאלו נקראים אחים ורעים שלו, שפּתוב (תהלים קפב) למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך. ונקראים חברים של המלאכים העליונים והמחנות
העליונים, שפּתוב (שה"ש ח) חברים מקשיבים לקולך.

והוט של חסד נמשך עליהם, שמאותו חוט מתעטר אדם בעטרת המלך, וממנו
פוזרים עליונים ותחתונים. הוא נכנס לכל שערי המלך, ואין מי שימחה בידו.
ואפלו בזמן שבשעלי הדיון עומדים לדון את העולם, אין דנים עליו דיון, משום
שהרי נרשם ברשם של המלך, שנודע שהוא מהיכל המלך, ולכן לא דנים עליו
דיון. אשרי חלקם של הצדיקים שמשתדלים בתורה, וכל שכן בזמן
שהמלך תאב לדברי תורה.

עַל הַיְכָלִי אֲבָבָה יוֹמָם וַלַּיְלָה.
וְלַתְּפֹאֲרֵת צִיּוֹן עִיר הַמְּהֻלָּלָה:

בְּכִי תָמִיד עַל תַּחֲרָבִן פְּעָמִים. אֶרֶץ צָבִי וִירוּשָׁלַיִם. וְעַל
עֲמָה אֲשֶׁר הִלְכוּ בְּגוֹלָה: וּלְתַפְאֲרַת:

בֵּית תְּפֹאֲרֵתִי שֵׁם אוֹיֵב לְשִׁמָּה. הוֹשִׁיבֵנִי בִּיְדֵי נְבוֹת
וְשִׁמָּה. עַל זֹאת אֲבָבָה תָּמִיד בְּקוֹל יִלְלָה: וּלְתַפְאֲרַת:

סִפְדֵי תוֹרָה כִּי חִלְלָה תְּפֹאֲרֶתְךָ. נִפְלָה נִזְרֶךָ מִיּוֹם שֶׁחָרַב
בֵּיתְךָ. עַל זֹאת אֲשָׂא קִינָה עַל אַחֲלִיבָה וְאַחֲלָה: וּלְתַפְאֲרַת:

חֲזַקִּי עִמִּי מִהַר אֲבָנָה דְּבִירְכֶם. נָקָם אֶלְבִּישׁ וְאָשִׁיב אֶת
שְׁבוּתְכֶם. תוֹךְ הַיְכָלִי אֲשַׁכֵּן כְּבַתְּחִלָּה. כִּי מִצִּיּוֹן תִּצָּא
תוֹרָה וְתִהְיֶה. בְּדַכְתִּיב כִּי מִצִּיּוֹן תִּצָּא תוֹרָה וְדַבֵּר אֲדֹנָי
מִירוּשָׁלַיִם:

אמר רבי חזקיה כל מי שמשתדל בשעה הזו של חצות לילה בתורה,
קשמתעורר הקדוש ברוך הוא בגן עדן, ודאי יש לו חלק תמיד בעולם הבא.

ומי הם שברכתם ברכה? העומדים בבית ה' בפילות. אלה הם שעומדים
בחצות הלילה ומתעוררים לקרא בתורה.

ואתה האילת מתעטרת באותו אדם, ועומדת לפני המלך ואומרת: ראה באיזה
בו באתי לפניך, באיזה בו התעוררתי אליך. ומי הם שהשבת כלו שלכם לפני
המלך? וחזור ואומר, העומדים בבית ה' בפילות, אלו נקראים עבדי ה', אלו ראויים
לברך את המלך, וברכתם ברכה, זהו שפּתוב שאו ידיכם קדש וברכו את ה' וגו'.
אתם ראויים שהמלך הקדוש יתברך על ידיכם, והברכה שעל ידיכם
ברכה.

❁ תיקון לאה ❁

(תיקון לאה אומרים גם בימים שאין אומרים תחנון אפילו בשבת ויו"ט ור"ח רק שאין אומרים וידוי ולא 'למנצח יענד' ולא 'למנצח מזמור לדוד בבוא' וגו':)

לְדָוִד מְזֻמָּר, לְאֲדָנִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְלֵ וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יִבֹּנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר אֲדָנִי וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבָר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשָׂא בְרָכָה מֵאֵת אֲדָנִי וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דָוִד דִּרְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אֲדָנִי עֲזוּז וְגִבּוֹר אֲדָנִי גִבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אֲדָנִי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קֶרַח: כַּאֲשֶׁר תַּעֲרֹג עַל אֶפְיָקֵי מַיִם בֶּן נַפְשֵׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מְתֵי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הִיִּתָּה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: אֱלֹהֵי אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּפֶסֶךְ אֲנִידָם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵג: מַה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֶנּוּ יִשׁוּעוֹת פְּנִי: אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ: יוֹמָם יֵצֵה אֲדָנִי חֶסֶדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּי: אוֹמְרָה לֵאלֹהֵי סִלְעֵי לְמָה שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרָפוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֶיךָ: מַה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נַפְשִׁי וּמַה תַּהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֶנּוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

שִׁפְטָנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלִטָנִי: כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי מַעֲוִי לְמָה זָנַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֶתְהַלַּךְ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: שְׁלַח אוֹרְךָ וְאֶמְתַּךְ, הִמָּה יִנְחוּנִי וַיִּבְיֹאוּנִי אֶל הַר קִדְשֶׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים, אֶל אֵל שְׁמַחַת גִּילִי, וְאוֹדְךָ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מַה תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נַפְשִׁי, וּמַה תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים, כִּי עוֹד אוֹדְנֶנּוּ יִשׁוּעוֹת, פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

בימים שא"א תחנון א"א מזמור זה

לְמַנְצַח מְזֻמָּר לְדָוִד: יַעֲנֶךָ אֲדָנִי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדְךָ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחַתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ וְיִדְשְׁנֶה סֵלָה: יִתֵּן לְךָ כִּלְבֻבְךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: גְרַנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא אֲדָנִי כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ אֲדָנִי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשְׁעֵי יְמִינוֹ: אֱלֹהֵי בְרָכָב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה בָרְעוּ וּנְפָלוּ וְאֶנְחֵנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד: אֲדָנִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

לְמַנְצַח בְּנִיגַת מְזֻמָּר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֶתְנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דֶּרֶךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמּוֹת אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמּוֹת כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים

בְּאַרְצָן תִּנְחַם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: אַרְצָן נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אַרְצָן:

הַלְלוּיָהּ אוֹדָה אֲדֹנָי בְּכָל לֵבב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי אֲדֹנָי הַרְוִישִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: הוֹד
וְהִדָּר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ עִמָּדֶת לְעַד: זָכַר עָשָׂה לְנַפְלָאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם אֲדֹנָי: טָרַף נָתַן לִירֵאָיו יוֹזֵר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: בַּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים
כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשָּׂר: פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ
וְנוֹרָא שְׂמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת אֲדֹנָי שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עִמָּדֶת לְעַד:

נוֹעַ תִּנּוּעַ אַרְצָן כְּשִׁכּוֹר וְהַתְּנוּדָה כְּפְלוּנָה וְכִבְדַּ עָלֶיהָ פִּשְׁעָה וְנִפְלָה וְלֹא תִסְיֵף קוּם:
וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד אֲדֹנָי עַל צָבָא הַמָּרוּם בְּמָרוּם וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה:

בימים שא"א תחנון א"א מזמור זה

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד: בְּבוֹא אֱלֹוֵי נָתַן הַנְּבִיא בְּאִשְׁרָאֵל בְּאֵל בַּת שָׁבַע: חֲנָנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ
מִחַה פִּשְׁעָי: הִרְבַּ בְּכַסְנֵי מַעֲוֵנֵי וּמַחֲטָאֵתֵי טַהֲרָנִי: כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תָמִיד: לָךְ לְבַדְּךָ
חַטָּאתֵי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ: הֵן בְּעוֹזֵן חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחֲמַתְנִי
אָמִי: הֵן אֲמַת חֲפִצַּת בְּטַחֲוֹת וּבְכַסְתֶּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין:
תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַנֶּה עֲצָמוֹת דְּבִיתֶךָ: הַסֵּתֵר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וְכָל עוֹנֵתֵי מִחַה: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי
אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן תִּדְרַשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן
יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעֵים דְּרַכֶּיךָ וְחַטָּאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
תְּשׁוּעַתִּי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ: אֲדֹנָי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ: כִּי לֹא תַחֲפִץ זְבַח וְאַתְּנָה עוֹלָה לֹא
תִרְצָה: זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה לֵב נְשַׁבְּרָה וְנִרְבָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֵת צִיּוֹן תִּבְנֶה
חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: אֵז תַּחֲפִץ זְבַחֵי צְדָק עוֹלָה וְכִלִּיל אֵז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב אֲדֹנָי אֵת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כַּחֲלָמִים: אֵז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אֵז יֵאמְרוּ בַגּוֹיִם הַגְּדִיל אֲדֹנָי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל אֲדֹנָי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים:
שׁוּבָה אֲדֹנָי אֵת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב: הִזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה
נִשָּׂא מִשְׁךָ הִזְרַע בֹּא יָבֹא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֲלַמְּתוֹ:

עַד אָנֶה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפֵּד בִּירוּשָׁלָיִם: תִּקְוֵם תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: אֵתָה תִקְוֵם תִּרְחַם צִיּוֹן
כִּי עַת לְחַנְּנָה כִּי בֹא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֵת אֲבִנֶיהָ וְאֵת עַפְרָהּ יַחֲנְנוּ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם אֲדֹנָי נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם:

בית שלומדים בו בחבורה בחצות הלילה השכינה
שורה שם כל הזמן ואותו המקום שהשכינה שורה
שם הוא שמור מכל דבר רע שבעולם כי שם הוא
שמירה גדולה מאוד..

מדרש פנחס

קימת חצות יש בזה תועלת הן בבריאות הגוף והן
בבריאות הנפש והן בתיקון הנפש.

בן איש חי

הקם בחצות לילה אין קץ ותכלית לשכרו ואין
למעלה ממנו ויהיה מכלל אותם צדיקים הגוזרים
למטה ודבריהם מתקיימין למעלה.

שער הכוונות

קימת חצות הוא עיקר תיקון הנפש יותר ממאה
תעניות.

עטרת צבי

בעבודת חצות לילה בתורה ותיקון חצות אז יכול
לפעול כל דבר שישאל ויבקש..

ליקוטי תורה הדרכה ב'

תפלת חצות, שצריכים לקום חצות, שאז עת רצון
שתתקבל תפלתו, כי תפלתו עולה לה' ממש בלי
שער מסך המבדיל, כמו שכתוב שפכי כמים לבך
נוכח פני ה' ממש:

ביאור הליקוטים ט'

שיר ויכוח בחרוזים בין קוב"ה ושכינתיה

מסודר בסדר הא' ב'. ובסופו נרמז שם מחברו ה"ר חיים הכהן

דודי ירד לנגו לרעות בנגים
להשתעשע וללקוט שושנים
קול דודי דופק פתחי לי תמתי
שערי ציון אשר אהבתי:

א לך דודי נפשי אשא
איך אשת נעורים היא גרושה
מאז הייתי על לכת חרושה
ועתה המלכת אשת זנונים:

ב תי אל תפחדי פי עוד אזכרך
ומארץ רחוקה אקבץ פזורך
עוד אבנך ונבנית ביפוך והדרך
וגם אמנה את אחותי:

ג דל באבי כל עת אזכרה
איכה שפחה תירש גבירה
והיא עתה מתנברה
בשמחת עולם ונטעי נעמנים:

ד עי פי אחישנה עת רצון
ותשאבי מים חיים בששון
אשלה גדי עזים מן הצאן
אל ארץ גזרה ביד איש עתי:

ה ה ה אדוני בי בזיתי
ומשמים ארץ השלכתני
ביום קרה העדה בגד יעטני
ואשר ביתי היה לבוש שנים:

ו אלבישך רקמה ושש אהבשך
ומשבצות זהב על לבושך
ועטרת תפארת תהיה בראשך
ועל כל כבוד יפה את רעיתי:

ז ד טמא היכל קדשי
בני ציון היקרים לנבלי חרשי
ערו ערו יסוד מקדשי
עברו על נפשי מים הזדונים:

ח ז יפלח סגור לבכם
תחת הנחשת אביא זהבם
בנוך מרחוק וביאו על גבם
עתרי בת פוצי יובילון מנתתי:

ט הור אתה לא אל חפץ רשע
עד אן לא תביא צדיק ונושע
תשוב ותלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה ורב פנינים:

י ידיות נפשי מה תתאונני
צדקך גם אהבתך לא נפלאת מני
מיום גלותך נדדתי אני
בצפור נודדת עזבתי את ביתי:

כ לום יש הנאה מבושר חמורים
פי תשפח אהבת אשת נעורים
לחצוב לך בורות כלם נשברים
ואין בהם מים אך ראש פתנים:

ל בן הצדיק אבד עקב נפילתך
וימיני הושב אחור מרב אהבתך
לא נכנסתי בביתי מיום גלותך
לבל אראה ברעתי:

מ לפי קנא לכבוד שכינתך
בעלונו אדונים זרים זולתך
ובמקום מקדשך נחלתך
שמו האשרים והחמנים:

נ קם אלבש ושלחבתיה
ואשרוף בית עבד'ם ובית המצריה
אשכיר חצי מדם חלל ושביה
ותחי זאת נחמתי:

ס פיך אבנה ושעריך ארים
ויסדתיך סביב סביב בפפירים
ושמתי ברכד שמשותיך מאירים
ובני היצחק על ראש גיא שמנים:

ע ורי עורי לבשי בגדך ציון
פי בניך אנאל עם עני ואביון
עורי דברי שיר בבנן אפריון
השמיעני קולך תחת אהבתי:

פ ני אל תשורי מראש אמנה
ועין תשורך מראשית השנה
וחמש הידות תהיה לך למנה
בן דודי ברוך בין הבנים:

צ וף דבש יזוב אמרתך ושיחך
תשפח ימיני אם אשכחך
ולהעלות תמיד על רצון מזבחך
על משכבי בלילות בקשתי:

ק ולך שמעתי מחמד עיני
אשאל מנשיקות פיהו ישקני
וימין חשקו תחבקני
נגילה בנאות דשא ומעין ננים:

ר עי לכה נשפימה לברמים
שם אתן את דודי לך אהבת עולמים
באח לי אשקך נגד כל העמים
אנהגך אל בית אמי ואל חדר הורתי:

ש פתותיך פלה צוף יזובון
ועיניך יונים לבי יטיבון
שני שדיך רצון ישאבון
שפע חסדי דוד הנאמנים:

ת בענה שפתי פי אזמרה לך
ידירות נפשי ולפי אחרוך הלך
אהבת נעורים זכרתי לך
לכן בואי שכבי עמי אחותי:

מ ואהלות בגדיך
גרד וכרכם שמניך
צרור המור בין שדיך
פאר וכבוד כל עדתי:

תען לשוני שיר בסוד ישרים
עת ישמח ישראל עם אשת נעורים
והיכל תוסד בראש ההרים
בשערי ציון נעוה פיונים:

תלו גבורי כח אחי ולאמי
יומם ולילה לאל אל תתנו דמי
יבנה ציון ויבנם נדחי עמי
מארבע כנפות אל בית חמדותי:

כבוד יי בתוכה למופת ולאות
האש חומה ארפה סביב להראות
גא חיש גואלנו אדון הנפלאות
הושיעה ימינך בורח האייתנים:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמון בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרים והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך. יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם:

נוהגים לקרוא פרק ראשון ממסכת תמיד

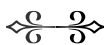
נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס מבית המוקד לעזרה, ונכנסו הכהנים אחריו, ושתי אבוקות של אור בידם, ונחלקו לשתי כתות, אלו מהלכין באכסדרה דרך המזרח, ואלו מהלכין באכסדרה דרך המערב, היו בודקין והולכין, עד שהם שפגיעין למקום עושי חבתין, הגיעו אלו ואלו, אמרו: שלום, הכל שלום; העמידו את עושי חבתין לעשות חבתין:

מי שזכה לתרם את המזבח, הוא יתרם והם אומרים לו הוי זהיר שלא תגע בפלי, עד שתקדש ידך ורגליך מן הפיור, וחרו המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח, כמערכו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא נר בידו, אלא מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו, עד שהיו שומעין קול העז, שעשה בן קטין מוכני לפיור, והן אומרים הגיע עת. קדש ידיו ורגליו מן הפיור, נטל מחתת הכסף, ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך והילך, וחתה מן המאכלות הפנימיות ונרד, הגיע לרצפה, הפך פניו לצפון, הלך למזרחו של כבש בעשר אמות, צבר את הגחלים על גבי הרצפה, רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנין שם מראת העוף ודשון מזבח הפנימי והמזורה:

שלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש, בבית אבטינס, בבית הניצוץ, ובבית המוקד, בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות והרובים שומרים שם, בית המוקד כפה ובית גדול היה, מוקף רובדין של אבן, וזקני בית אב היו ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם, ופרחי כהנה איש כסתו בארץ, לא היו ישנים בבגדי קדש, אלא פושטין ומקפלין ומניחים אותם תחת ראשיהם, ומתפסים בכסות עצמן. אירע קרי לאחד מהן, יוצא והולך לו במספה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקין מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה, ומדורה היתה שם, ובית הכפא של כבוד, וזה היה כבודו, מצאו נעול בידוע שיש שם אדם; פתוח בידוע שאין שם אדם. ירד וטבל, עלה ונסתפג, ונתחמם כנגד המדורה. בא וישב לו אצל אחיו הכהנים, עד שהיו השערים נפתחים, יוצא והולך לו:

מי שהוא רוצה לתרם את המזבח, משכים וטובל עד שלא יבוא הממנה, וכי באיזו שעה הממנה בא, לא כל העתים שוות, פעמים שהוא בא מקריאת הגבר, או סמוך לו מלפניו או מלאחריו, הממנה בא ודופק עליהם, והם פותחין לו. אמר להם, מי שטבל יבוא ויפס. הפיסו, זכה מי שזכה:

נשלם תיקון לאה:

כתב בשערי תשובה, אחר התיקון יאמר:

אני מאמין באמונה שלימה בנחמת ציון. אלהינו ברחמיו ינחמנו ויתדש עלינו מלכותו מהרה:

מי שזכה וקם בחצות הלילה לעסק בתורה, הקדוש ברוך הוא מקשיב לו, כמו שבאריה, שפתוב (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכל אותם אוכלוסים של מעלה וכל בני התשבחת שמזמרים לרבונם, בלם שזככים בשביל התשבחת של אותם שעסקו בתורה, ומכריזים ואומרים: (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'. אתם ברכו את ה', אתם שבחו את המלך הקדוש, אתם עטרו את המלך.

ההוא מאן דזכי וקם בפלגות ליליא למלעי באורייתא, קודשא בריך הוא אצית ליה, כמה דאוקמוה, דכתביב, (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכל אינון אוכלוסין לעילא, וכל בני תושבתא דמזמרין למאריהון, בלהו משתככי בגין תושבתא דאינון דלעו באורייתא, ומכריזי ואמרי, (תהלים קלד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'. אתון ברכו את ה'. אתון שבחו למלכא קדישא אתון אעטרו ליה למלכא.

זוהר הק' ויקרא יג

עניני תיקון חצות מספרי רבינו ז"ל

בנור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד, וכיון שהגיע חצות לילה היה מנגן מאליו (ברכות ג). הינו שבחצות לילה או נתעורר בחינות הנגון דקדשה הנמשך מבנור של דוד, שהוא בחינת ברור הרוח טובה וכו' כנ"ל. ועל כן או הזמן להתגבר בעבודת השם, לקום או לעסק בעבודת השם, לפרש שיחתו לפניו יתברך:

ליקוטי מוהר"ן נד

חצות הוא מסגל כמו פדיון, כי הוא המתקת הדינים. ועקר חצות הוא תמיד אחר ששה שעות מתחלת הלילה הן בקיץ והן בחורף, ואז מתחיל זמן חצות. ונמשך עד גמר אשמורה שניה, דהינו שתי שעות. ובבקר טוב להסתכל על השמים, ועל ידי זה נמשך הדעת:

ליקוטי מוהר"ן קמט

איכה נחרב האולם וכו'. עד אז יצעק בשבי וכו'. עד אז וכו' בן אמתך וכו'. ורמו עלי כמה אני צריך לצעק זאת לפניו יתברך, ותפס לדגמא אידם מעוררים הלב ואמר אותם בנגון חצות בקול געים עמק מאד. מהחורז דודי ירד לגנו ספר ושבו מאד. כי הוא מדבר מוכח של כנסת ישראל עם השם יתברך ומעורר הלב מאד:

שיחות הר"ן רס"ח

מה שעבר אין, כי כבר נשרף בית מקדשנו. אך פעת, שהשם יתברך מצפה לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית מקדשנו, ראוי לנו שלא לעבב חס ושלום בנגון בית המקדש, רק להשתדל בבנינו.

על כן מאד צריך לזהר לקום בחצות, להיות מתאבל על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית המקדש, ואפלו אם לאו, אולי הוא מעכב עתה בנגון בית המקדש, ונחשב גם כן כאלו הוא גרם להחריבו. על כן צריך לזהר לקום בחצות, ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית המקדש, והשם יתברך הבטיח לכל המתאבל על ציון לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר:

על ידי שקמים בחצות לילה ומתאבלין על חרבן בית המקדש, נצולין משרפות:

ליקוטי מוהר"ן ח"ב סו

אמר: שעל ידי אמירת תקון חצות יכולין לפרש שיחתו את כל אשר עם לבבו כמו על ידי התבודדות. כי מסתמא אין אומרים חצות על העבר, ועקר אמירת חצות הוא על מה שנעשה עכשו עם האדם, וכשיאמר חצות בבחינה זו, יכולין למצא כל אשר עם לבבו בתוך אמירת חצות:

שם

אמר: שעל ידי אמירת תקון חצות יכולין לפרש שיחתו את כל אשר עם לבבו כמו על ידי התבודדות. כי מסתמא אין אומרים חצות על העבר, ועקר אמירת חצות הוא על מה שנעשה עכשו עם האדם, וכשיאמר חצות בבחינה זו, יכולין למצא כל אשר עם לבבו בתוך אמירת חצות:

ליקוטי מוהר"ן ח"ב קא

עלידי קימת חצות יזכה להבין את התורה ולדרש אותה: עלידי אמירת תקון חצות נצול מגנבים והוא סגלה לכבוד: מי שפסק מדברי תורה לדברים בטלים, תקונו שיקום חצות: תקון חצות מסגל לחלושי הראות: עלידי תקון חצות מזכירין לפני הקדוש ברוך הוא את הטובות, שהבטיח לישראל:

ספר המידות

קימת חצות
היא העזלה להכניע היצר הרע,
וזו שאמרו רבותינו ז"ל
הבא להרגך השכם להורגו.

ברכי יוסף או"ח סי' א

גאולה האחרונה

שאנו מקווים במהרה בימינו תהיה על ידי הכשרים והיראים העומדים בכל לילה בחצות, שהם ממשיכים בחינת קדשת חצות לילה שאז מתעורר חסד גדול:

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר א

תפילה לזכות לקום בחצות

"חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך". מלא רחמים, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, חוס וחמל עלי וזכני ברחמיך הרבים שאזכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי חיי, ואזכה להתעורר משנתי בחצות לילה בנריוות גדול, בלי שום עצלות וכבדות כלל, ולא תתגבר עלי השנה והתרחמה חסדך שלום, ולא יוכל שום דבר למנע אותי מזה. וברחמיך הרבים וחסדך הגדולים תעורר הרוח צפונית המנשבת בבנור של דוד בחצות לילה, ומשם ימשך עלי התעוררות להתעורר תמיד משנתי בעת חצות לילה ממש. "עורה כבודי, עורה הגבל ובנור אעירה שחר":

רבנו של עולם, אתה הזרתנו בכמה אזרחות לקום תמיד בחצות לילה ממש, כמו שכתוב בזה הקדוש אזהרות נוראות על זה, אך אתה יודע כי רבו המניעות שמתגברים עלינו על כל אחד ואחד להטרידנו מזה, עד אשר אפדנו רב הלילות אשר בפלנו מלקום בחצות. עליכן פאתי לפניך, אדון כל רב להושיע, תן לי עצה איך לזכות לזה, לקום תמיד בכל לילה בחצות ממש, שהוא תכף אחר ששה שעות מתחלת הלילה, בין בחורף בין בקיץ. ואזכה להתעורר או בנריוות גדול ולסדר תקון חצות, לאונן ולקונן על חרבן בית המקדש ועל גלות התורה, שנמסרו רזיה לחיצונים, ועל חטאי ועונותי ופשעי העצומים והרבים שגרמו כל זה והאריכו את הגלות ביותר, כאשר נגלה לפניך יוצר הכל, כמה וכמה הארכת את הגלות בעונותי הרבים בכלל ובפרט:

אוי לי וי לי, מה אמר מה אדבר מה אצטרך. הנני לפניך באשמה רבה, ומה שעבר עבר. זכני מעתה לשוב לדרך הישר באמת, ולא אבד שום לילה מלילותי מקימת חצות, ותהיה עמי תמיד, ותעזרני ותשמרני שלא יזיק לי כלל קימת חצות בשום דבר, ולא יארה לי שום חלי ראש ושום נזק מזה. אבי שבשמים, הקימני ואחיה. זכני מעתה לקום בכל לילה ולילה תמיד בחצות ממש, בין בחל בין בשבת ויום טוב, בשבתי בביתי ובכלתי בדרך, ולסדר תקון חצות, ולעסק אז בתורה הרבה. ותעזרני ותושיעני שאזכה עלידי סדר תקון חצות להמתיק ולבטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל בני ישראל עמך. ואזכה בכל בקר להסתכל על השמים, ותעזרני להמשיך עלי דעת דקדשה עלידי, דעת זך וצח, דעת אמתי שאזכה עלידי לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם. ויהיה נמשך עלי בכל בקר חוט של חסד מבקר דאברהם, ויקים מקרא שכתוב: "וזמם יצנה יי חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי". ונאמר: "יי בהשמים חסדך, אמונתך עד שחקים". ונאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי, אמן ואמן:

Each night at Kollel Chatzos Eretz Yisrael, over 80 tzaddikim and talmidei chachamim learn Torah and daven during the auspicious midnight hours, when the gates of Heaven are open. Their limud Hatorah protects all of Klal Yisrael. **You** can have a share in their learning - and they will learn and daven for your personal protection and yeshua. Please feel free to contact me.

כולל חצות
KOLLEL CHATZOS
— ארץ ישראל —

הַיּוֹת וּבְזוֹהַר הַקְדוּשָׁה מִפְּלִיג מְאֹד בְּקִימַת חֲצוֹת, בְּמַעַט אֵין פְּרִשָׁה שְׁלֵא יִדְבֵר בָּהּ, וְזֶה מִפְּנֵי שֶׁחֲבִיבָה וְיִקְרָה מְאֹד וְכוּ' עַל פֶּן הַחֲיוּב מְאֹד עַל כָּל אָדָם לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל יְכָלָתוֹ וּבְכָל אִפְשָׁרוֹתוֹ לְקִימָה כַּהֲגֹן וּמִי שֶׁטְרוּד מְאֹד בְּעִסְקֵי הָעוֹלָם וְאִי אִפְשָׁר לוֹ לְקִימָה, עַל כָּל פְּנִים יִרְאֶה לְהַחֲזִיק אִיזָה תִלְמִיד חֶכֶם שֶׁהוּא יְקִימָה "וַיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בָּהּ" אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁיִּכּוֹל לְקִימָה וּמָה טוֹב חֵלְקוֹ וְנִעִים גּוֹרְלוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא עֵין לֹא רְאֵתָה:

(חוצות דמשק לר' חיים פלאג' ז"ל)

Harav Yehoshua Meir Deutsch
Rosh Kollel

כולל חצות
KOLLEL CHATZOS
— ארץ ישראל —

U.S. Number: 646-403-3750

Home: 972-2-5803545 Cell: 972-52-7628272

Fax: 972-2-5805123

P.O. Box 30067 Beitar Illit, Israel 90500

www.kollelchatzot.com

E-mail: chatzot18@gmail.com

Donations in the U.S. can be sent to Kollel Chatzos C/O Friedman family 1540 40 St. Brooklyn, N.Y. 11218 Tel :718-972-7169